

Kosteikko

Keinotekoinen kosteikko on ihmisen rakentama matala vesialue tai pysyvästi märkä maa-alue, jonka tarkoituksena on pidättää ravinteita, parantaa vedenlaatua ja lisätä luonnon monimuotoisuutta. Kosteikon toiminta perustuu kasvien, eläinten ja mikro-organismien biologisiin toimintoihin.

Samankaltaiset termit: maatalouskosteikko, rakennettu kosteikko, vesiensuojelukosteikko

Kosteikko hidastaa veden virtausta ja sitoo ravinteita. Kosteikon kasvillisuus sitoo ravinteita vedestä, kiintoaines vajoaa kosteikon pohjaan ja typpeä poistuu denitrifikaation myötä. Kosteikkojen kasvit käyttävät ravinteita kasvuun ja mikrobit vapauttavat typpeä ilmakehään. Veden virtaus kosteikon läpi on hidasta, jolloin hiukkaset ehtivät laskeutua pohjaan. Täten hiukkasiin sitoutunut fosfori saadaan poistettua vedestä. Rakennetut kosteikot luovat vaihtelevuutta maaseudun maisemaan ja lisäävät näin luonnon monimuotoisuutta.

Soveltaminen

Rajoittavin tekijä kosteikon perustamisessa on mitoitus. Suositeltu kosteikon koko on 1-2% valuma-alueesta, jonka lisäksi valuma-alueesta tulisi olla pelto-alaa vähintään 30 %.²⁾

Sopivin kohta kosteikolle olisi alue joka ei vaadi kaivamista ja maaperässä olisi matala fosforipitoisuus. Kosteikko voidaan perustaa nostamalla vedenpinnan korkeutta padoilla tai kaivamalla.

Kunnossapito

- Lietteen poisto ja patojen kunnon tarkistus
- Niitto tarvittaessa

Kustannukset

- Taloudellista tukea on mahdollista hakea joissain maissa, esimerkiksi Suomessa, Ruotsissa ja tietyillä alueilla Tanskassa
- Kustannukset vaihtelevat riippuen kosteikon koosta ja rakennustavasta

Kuva: Turun ammattikorkeakoulu

Lisätietoa:

[Baltic Deal - Wetlands, drainage and irrigation](#)

Lähteet: 1) Davis, L. A hand book of constructed wetlands. Viitattu 03/2018. ([Linkki](#))

2) Pakkanen, Tuuli & Jaakkola, Mikko. 2003. Maatalous ja Saaristomeri (FI).